gümnaasiumiharude asemele asutatakse II astme kutsekoolid (kutsekoolide ligem struktuur on alles selgumas).

Üheaegselt keskkooli reformiga lahendati ka teine palju kõneainet andnud küsimus: koolikohustuse lühendamine. Ka selle küsimuse ümber oli juba eelmisel aastal võitlusi (vt. Eesti kroonika 1933), ilma et oleks leitud kõigile vastuvõetavat lahendust. Aasta algul peetud organiseeritud maarahva (asunikkude) kongressil võeti selles küsimuses uuesti vastu otsus: „Algkool tuleb jätta kuueklassiliseks, kuid tuleb sunduslik koolikohustus vähendada neljale klassile. Ühtluskooli põhimõte tuleb võtta revideerimisele". Varem olid sellelaadilisi seisukohti avaldanud ka mõned põllumeeste kogude ringkonnad. Üldiselt näis ses suhtes kokku lepitavat, et koolikohustust, mis seni kestis 16. elua-ni, lühendatakse 15. elua-ni, kusjuures 6-kl. algkool jääks alale. Üllatuseks paljudele lühendati koolikohustust aga koguni 2 aasta võrra, nii et see nüüd kestab vaid 14. elua-ni. Selle tagajärjel võivad lapsed, kes kooliminekuga ühe aasta hilistunud või mõnda klassi teiseks aastaks jäänud, algkoolist lahkuda seda lõpetamata. Haridusminister avaldas küll kindlat usku, et selle tagajärjel ainult ulakad ja nõrgaandelised koolist eemale jäävad, teised aga vabatahtlikult edasi kooli tulevad. Algkoolisõbralikes ringkonnis kardetakse, et kui andekamad õpilased 4. klassist astuvad keskkooli, vähemandekad aga koolikohustusest vabanedes koolist lahkuvad, siis algkooli 5. ja 6. klass jäävad õpilaste arvult hõredaks ja kaotavad oma tähtsuse, nii et kerge on luua säärast meeleolu, kus hakatakse laialdasemalt nõudma nende sulgemist üldse ja algkooli muutmist 4-klassiliseks.

Kolmas küsimus, mis ühenduses keskkooli refor-

Eesti kroonika 1934, lk. 50